

ROZHODNUTÍ

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (dále jen „Úřad“), exekuční správní orgán podle § 107 odst. 1 a § 105 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl podle § 129 odst. 1 s. ř.

takto:

I.

Povinné, právnické osobě České dráhy, a. s., IČO 70994226, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Nové Město, 110 00 Praha 1, se podle § 129 s. ř. za účelem vymození splnění nepeněžitě povinnosti uložené rozhodnutím Úřadu č. j. UPDI-3896/22/UM ze dne 1. 12. 2022 **ukládá donucovací pokuta ve výši 40 000 Kč (slovy: čtyřicet tisíc korun českých)**, která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu vedený u České národní banky, číslo účtu 19-4523001/0710, variabilní symbol 2104.

II.

Podle § 116 odst. 3 s. ř. se povinné ukládá povinnost nahradit exekuční náklady paušální částkou ve výši 2 000 Kč (slovy dva tisíce korun českých), splatnou do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet číslo 19-4523001/0710, vedený u České národní banky, variabilní symbol 2104.

Odůvodnění

I. Průběh řízení

Úřad vydal dne 1. 12. 2022 **rozhodnutí č. j. UPDI-3896/22/UM** (dále jen „rozhodnutí ve věci“), kterým uložil povinné povinnost uzavřít smlouvu s dopravkyní, právnickou osobou **RegioJet a.s.**, IČO 28333187, se sídlem náměstí Svobody 86/17, Brno-město, 602 00 Brno (dále jen „povinnost“). Smlouva má umožnit poskytnutí služeb celkem dvou konkrétně stanovených nosičů informačních systémů, provozovaných povinnou v železničních stanicích Bílovice nad Svitavou a Brno-Židenice (dále jen „smlouva“), a to do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí ve věci.

Rozhodnutí ve věci nabylo právní moci dne 30. 1. 2023 v souvislosti s nabytím právní moci rozhodnutí o rozkladu č. j. UPDI-0270/23/KP ze dne 26. 1. 2023. Lhůta ke splnění povinnosti marně uplynula 30. dnem od nabytí právní moci rozhodnutí ve věci, tj. dne 1. 3. 2023. Rozhodnutí ve věci se stalo vykonatelným dne 2. 3. 2023.

Úřad zjistil z úřední činnosti, že povinná uloženou povinnost nesplnila ve lhůtě stanovené rozhodnutím ve věci, resp. nesplnila ji dosud.

Úřad proto podle § 110 písm. a) s. ř. nařídil z moci úřední exekuci povinné **exekučním příkazem č. j. UPDI-1307/23/UM** ze dne 12. 4. 2023 (dále jen „exekuční příkaz“). Úřad obdržel dne 14. 4. 2023 dopisem č. j. 549/2023-O25 ze dne 13. 4. 2023 námitky proti exekučnímu příkazu, které rozhodnutím č. j. UPDI-1540/23/UM ze dne 11. 5. 2023 zamítl.

Na základě exekučního příkazu Úřad rozhodl o uložení donucovací pokuty ve výši 40 000 Kč **příkazem č. j. UPDI-1658/23/UM** (dále jen „příkaz ze dne 19. 5. 2023“). Jeho doručením dne 19. 5. 2023 bylo zahájeno toto řízení.

Proti příkazu podala povinná dne 23. 5. 2023 včasný odpor č. j. 702/2023-O25 ze dne 22. 5. 2023. Podle § 150 s. ř. se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje.

Úřad oznámil povinné dopisem č. j. UPDI-2058/23/UM ze dne 15. 6. 2023 ukončení dokazování a stanovil lhůtu, ve které měla možnost se k podkladům pro rozhodnutí vyjádřit. Této možnosti povinná nevyužila

II. Námitky povinné

V odporu povinná uvedla, že z žádného právního předpisu neplyne, že by se na obsahu popisu zařízení služeb jakožto obecných obchodních podmínek ke smlouvě o užívání zařízení služeb měli jakkoliv podílet dopravci, tím méně jen jeden z nich. Smlouva o užívání služeb poskytovaných prostřednictvím zařízení služeb má povahu adhezní smlouvy a dopravce je oprávněn v zásadě jen požadovat kapacitu a poskytování služeb za určitou dobu.

Povinná zaslala dopravkyni od nabytí právní moci do vydání příkazu ze dne 19. 5. 2023 postupně tři verze návrhu smlouvy. Smlouva podle § 23d odst. 4 zákona o dráhách je dvoustranné právní jednání a povinná nemá právní ani jiný nástroj, jak RegioJet přimět podepsat předložený návrh.

Dopravkyně není oprávněna se domáhat konkrétního znění smlouvy. Pokud by povinná akceptovala návrhy jednoho dopravce, diskriminovala by všechny ostatní dopravce. To platí nejen o popisu zařízení služeb podle čl. 4 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/2177 ze dne 22. listopadu 2017 o přístupu k zařízením služeb a k službám souvisejícím s železniční dopravou, ale analogicky i o obsahu smlouvy, kterou uložilo uzavřít rozhodnutí ve věci.

Úřad navíc podle názoru povinné není oprávněn obsah popisu zařízení služeb, ani obsah smlouvy o užívání zařízení služeb jakkoliv posuzovat či vyžadovat úpravu nad rámec přidělování kapacity.

Povinná tedy podle svého názoru splnila uloženou povinnost, když opakovaně předložila návrh smlouvy. Proto povinná žádá Úřad, aby exekuční řízení zastavil.

Povinná dodává, že uložení donucovací pokuty je možné vykládat tak, že Úřad nutí povinnou uzavřít smlouvu podle návrhu dopravkyně, k čemuž nemá pravomoc. Toto jednání by mohlo naplnit skutkovou podstatu trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.

III. Stanovisko Úřadu a vypořádání námitek

Zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, v § 23d odst. 1 uvádí, že provozovatel zařízení služeb poskytuje dopravcům prostřednictvím tohoto zařízení služby bezprostředně související s provozováním drážní dopravy nediskriminačním způsobem za cenu sjednanou podle cenových předpisů.

V odstavci 2 téhož ustanovení se uvádí, že provozovatel zařízení služeb zpřístupní osobě, která na dotčené dráze přiděluje kapacitu, nebo jejímu provozovateli, jde-li o veřejně přístupnou vlečku, alespoň 60 dnů přede dnem zveřejnění prohlášení o dráze cenu za poskytované služby, podmínky poskytování služeb a cenu za užití vlečky sloužící k napojení zařízení služeb na jinou dráhu, je-li provozovatelem této vlečky. Odstavec 3 téhož ustanovení pak uvádí, že provozovatel zařízení služeb poskytuje tyto služby bez zbytečného odkladu a v čase odpovídajícím jejich povaze a cíli.

I přesto, že Úřad rozhodnutím ve věci pravomocně rozhodl, že nosiče informačních systémů provozované povinnou jsou zařízení služeb podle § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky 76/2017 Sb., o obsahu a rozsahu služeb poskytovaných dopravci provozovatelem dráhy a provozovatelem zařízení služeb, povinná výše uvedené povinnosti nesplnila.

Rozhodnutím ve věci byla povinné uložena povinnost uzavřít smlouvu s dopravkyní nejpozději dne **1. 3. 2023**. Tato smlouva dosud není uzavřena. Povinná pouze **těsně před koncem uvedené lhůty** zaslala dopravkyni první návrh textu smlouvy, který byl podle vyjádření dopravkyně ze dne 14. 4. 2023 doručen dne **28. 2. 2023**. Druhý návrh textu smlouvy pak povinná zaslala více než měsíc od obdržení protinávru dopravkyně. Ten byl dopravkyni podle jejího vyjádření doručen dne 13. 4. 2023. Třetí návrh zaslala povinná dopravkyni sdělením ze dne 12. 5. 2023.

Podle názoru Úřadu není možné spravedlivě očekávat, že by se protistrana při vyjednávání podmínek přístupu k zařízení služeb vyjádřila k návrhu smlouvy v podstatě obratem, ani nelze vycházet z předpokladu, že nebude mít k textu návrhu žádné připomínky. A to obzvláště v situaci, kdy nejde o standardizovanou smlouvu, jejíž text by byl předem dostupný k prostudování např. na webových stránkách povinné.

Vzhledem k uvedenému neobstojí v námitkách naznačený argument povinné, že dopravkyni zabrala odpověď na první návrh textu smlouvy (konkrétně vypracování a zaslání protinávru) příliš dlouhou dobu, a nesplnění uložené povinnosti ve stanovené lhůtě proto tedy nebylo způsobeno povinnou.

Povinná nemůže očekávat, že každý návrh smlouvy zasláný dopravkyni bude tato, navíc obratem, akceptovat, obzvláště při absenci splnění povinností stanovených § 23d odst. 2 zákona o dráhách.

V návrzích povinné je mimo jiné uvedeno, že *smlouva se uzavírá na dobu určitou a zaniká o půlnoci druhé červnové soboty v době platnosti jízdního řádu, během něhož byla uzavřena, nebo dnem nabytí právní moci rozhodnutí orgánu veřejné moci, které zruší rozhodnutí Úřadu nebo pozastaví jeho účinky, pokud takové rozhodnutí orgánu veřejné moci nabude účinnosti před zmíněnou půlnocí druhé červnové soboty.* Jak povinná opakovaně uvedla v řízení sp. zn. ŘVP001/20, tak sama sobě jako dopravkyni udělila práva přístupu k těmto zařízením služeb na neomezenou dobu.

První verze návrhu na uzavření smlouvy omezila její trvání do 10. 6. 2023, tedy na necelé 4 měsíce. V dalších návrzích zůstala tato doba zachována. **Tuto skutečnost považuje Úřad za diskriminační.** Dle názoru Úřadu by doba trvání smlouvy měla odpovídat období minimálně jednoho celého ročního jízdního řádu.

Povinná požadovala, aby Úřad dále zvážil, zda nedošlo k naplnění skutkové podstaty trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 trestního zákoníku.

Úřad k tomu uvádí, že je nezávislým regulačním subjektem pro železniční odvětví a proto disponuje pravomocemi k vymožení povinností i u provozovatelů zařízení služeb. Proto má pravomoc v souladu s § 23d odst. 1 a 5 zákona o dráhách posuzovat, zda uzavíraná či uzavřená smlouva mezi dopravcem a provozovatelem zařízení služeb je či není diskriminační.

Povinná neučinila vše, aby uloženou povinnost splnila.

Vzhledem k uvedenému byly naplněny podmínky pro vydání exekučního příkazu, resp. donucovací pokuty.

IV. Uložení donucovací pokuty a úhrady exekučních nákladů

Úřad, jako orgán moci výkonné, který vydal rozhodnutí v prvním stupni, je podle § 107 odst. 1 a § 105 odst. 1 písm. a) s. ř. exekučním správním orgánem příslušným k exekuci na nepeněžitá plnění. Exekučním titulem, na jehož základě se vydává exekuční příkaz, je podle § 104 písm. a) s. ř. vykonatelné rozhodnutí ve věci.

Podle § 129 odst. 1 s. ř. nelze-li nebo není-li účelné provádět exekuci náhradním výkonem nebo přímým vynucením, vymáhá se splnění povinnosti postupným ukládáním donucovacích pokut do výše nákladů na náhradní výkon, a nelze-li náhradní výkon provést, až do výše 100 000 Kč. Podle odstavce 2 téhož ustanovení pokuty vybírá a jejich exekuci provádí podle zvláštního zákona exekuční správní orgán, který je uložil. Výši pokuty exekuční správní orgán určí s ohledem na povahu nesplněné povinnosti.

Povinná uloženou povinnost nesplnila ve lhůtě stanovené rozhodnutím ve věci, resp. nesplnila ji dosud.

Úřad usoudil, že není možné ani účelné provádět exekuci náhradním výkonem nebo přímým vynucením. Proto rozhodl exekučním příkazem, že exekuce k vymožení nepeněžitě povinnosti bude u povinné provedena v souladu s § 112 písm. c) s. ř. ukládáním donucovacích pokut podle § 129 s. ř.

Na základě exekučního příkazu Úřad rozhodl o uložení donucovací pokuty. Úřad při stanovení její výše analogicky aplikoval § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Po zvážení všech okolností byla povinné uložena pokuta ve výši 40 000 Kč, jejímž účelem je vymožení uložených povinností.

Úřad považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu společenského zájmu chráněného zákonem o dráhách. S ohledem na majetkové poměry povinné nelze pokutu v této výši považovat za likvidační ani omezující, uloženou pokutou nebude ohrožena její existence, ani nebude zásadním způsobem omezen její chod.

Proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku č. I tohoto rozhodnutí.

Exekuci vyvolala povinná nesplnění povinnosti uložené rozhodnutím ve věci. V souladu s § 116 odst. 3 s. ř., proto Úřad uložil povinné výrokem č. II tohoto rozhodnutí povinnost uhradit exekuční náklady.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí má účastník řízení právo podat rozklad ve lhůtě do 15 dnů. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po dni, kdy bylo rozhodnutí oznámeno. O podaném rozkladu rozhoduje vedoucí ústředního správního úřadu. Rozklad se podává u Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře, se sídlem Myslíkova 171/31, Nové Město, 110 00 Praha 1.

Mgr. Tomáš Myslivec

vedoucí oddělení přístupu ke službám
odboru přístupu k dopravní infrastruktuře